

15 И като се кръсти тѣла, и домашни те и молише ны, и говореше: ако ме познавате че самъ вѣрна на Гда, влѣзте въ къща та ми, и живеете: и принѣди ны.

16 И случисе като шѣвахме на молитва, срѣтна ны една слугина, която имаше дѣхъ пытлива, и много печалба, придобиваше на свой те господаре, като проричаше.

17 Тѣла поиде слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, и выкаше, и говореше: тѣла человекы са слуги на-Бга вышнагъ, които проповѣдватъ намъ пять на-спасѣнїе то.

18 И това правеше много дни: и понеже се досади на Павла, ѡбжрна се и рече на дѣхъ: заповѣдвамъ ти съ име то Исуса Христа, излѣзни изъ неа, и тоа часъ излѣзе.

19 И като видѣха господарете и че се загуби надежда та на-печалба та имъ, Фанаха Павла и Гіла и заблѣкоха ги на торжище то кодъ князове те.

20 И като ги представиха предъ воеводы те, рекоха: тѣла человекы възбидватъ нашиятъ градъ, понеже са Иудеи:

21 И проповѣдватъ ни обичаи, които не е допущено намъ нито да ги прие-

маме, нито да ги стѣваме, понеже сме Римляне.

22 И стѣчесе сичкио народъ на вржъ нѣхъ, и воеводы те като имъ содраха дрѣхите, заповѣдаха да ги вѣтвѣтъ съ тоаги.

23 И като ги вѣха много, тѣриха ги въ темница та, и зарачаха на темничныятъ стражъ да ги варди цвржстѣ.

24 Който като зема такава заповѣдь, тѣри ги въ най вжтрешна та темница, и стисна имъ нозѣ те въ клада.

25 И въ полночь Павелъ и Гіла молехасе и славахъ Бга: и случаша ги вжрзани те въ темница та.

26 И внезапно видѣ големо землетресѣнїе, што се поклати ѡснованїе то темнично: и тоа часъ се ѡвориха сички те враты, и развжрзахасе вжрзла та на сички те.

27 И темничныо стражъ като се сохди, и видѣ ѡборены враты те темничны, извади нѣжатъ, и искаше да се оубїе, понеже мѣслеше че са покѣгнали затворени те.

28 Но Павелъ извика съ голѣмъ гласъ, и рече: не дѣй стѣва никое зло на себе си, защото сме тѣка сички те.

29 И поиска свѣщы и вскочи вжтре, и съ трепѣрѣнїе припадна къ нозѣ те Павловы и Гілины: